

Bilag 6.

GROSSERER-SOCIETETET
 Danmarks Engros Handelskammer
 Den 19. marts 1971.

I anledning af det af handelsministeren fremsatte lovforslag om priser og avancer skal komiteen tillade sig at fremkomme med følgende bemærkninger.

Efter at erhvervslivet nu i mere end 3½ år har arbejdet under midlertidige love, fremsættes her forslag til en lovgivning af en mere permanent karakter med, som det angives i § 1, det formål gennem tilsyn med priser og avancer at bidrage til en økonomisk stabilisering.

Fra Grosserer-Societetets side har vi gentagne gange peget på det urimelige i, at man alene ved at pålægge erhvervslivet byrder og begrænsninger søger gennemført en økonomisk stabilisering. Med den stærke konkurrence, der er inden for engros erhvervet, er det ganske udelukket at beregne urimelige priser eller avancer, og vi må derfor hævde, at et stabilt prisniveau kunne skabes også uden denne lov.

Den afgørende svaghed ved det foreliggende lovforslag er, at det ikke er kombineret med lige så alvorlige indgreb over for lønstigninger. Begrundelsen for de midlertidige indgreb, der har været gennemført siden 1967, var ønsket om en dæmpende virkning på det stigende lønniveau, men denne hensigt er ikke opnået, og man har ikke tiltro til, at nærværende lovforslag vil få en sådan virkning.

Til de enkelte bestemmelser tillader man sig at anføre følgende:

I § 4, stk. 3, fastsættes det, at offentlige priser, takster og honorarer efter 1. september 1971 ikke må overstige de i § 5, stk. 1, omhandlede omkostningsstigninger, forinden der fra Monopoltilsynet er indhentet en udtalelse med en vurdering af forhøjelsen

under hensyn til pris- og indkomstudviklingen i samfundet.

Monopoltilsynets udtalelse herom er alene af vejledende karakter, og den pågældende myndighed er derfor ikke forpligtet til at følge en henstilling fra Monopoltilsynet.

I handelsministerens forelæggelsestale gives der vedrørende dette punkt udtryk for, at man har fundet det naturligt, at der også skal udvises tilbageholdenhed fra det offentliges side, når dette kræves af private virksomheder. Dette synspunkt burde finde udtryk i, at det offentliges priser, takster og honorarer fuldt ud blev underkastet de samme regler som erhvervslivet.

Efter § 5, stk. 1, vil alene de opregnede prisstigninger efter 28. februar 1971 kunne medføre regulering af priserne. Grosserer-Societetet finder det helt urimeligt, at man derved afskærer indregning af de nævnte omkostningsstigninger i tiden 22. september 1970 til 28. februar 1971, og vi henstiller, at der generelt bliver åbnet mulighed for indregning af sådanne omkostninger uden dispensation efter stk. 4.

Gennem hele kriselovgivningen fra 1967 er der sket et betydeligt indhug i de opsparede værdier, og det kan ikke være rigtigt, at man hermed fortsætter denne linie, der kun kan få alvorlige følger for erhvervslivet også af beskæftigelsesmæssig karakter.

Efter § 5, nr. 5, kan lønstigninger i et nærmere angivet omfang indregnes i priserne. Man baserer her indregningsmuligheden på kollektive overenskomster og på overenskomstsystemer af fast karakter.

Når man tager i betragtning, at en ikke ubetydelig del af de mindre handlende og deres ansatte står uden for arbejdsmarke-